

virkeligt Bønsyn lige overfor Næringsloven af 1857 efter Udvalgets Mening, som kan begrunde, at man modsætter sig det. Den Bevægelse, der hidtil har fundet Sted i vore Kjøbstæder vil, naar denne Lov udkommer, ifølge Kjøbstæderne, hele eiendommelige Stilling, og de Forslag, der ere komne fra dem, ligesom bortfalde. Det forekommer derfor som sagt Flertallet, at det vilde være overraskende, om Thinget nu ved at vedtage et eller andet af disse Endringsforslag, vilde foranledige, at Loven ikke udkom. Jeg kan saa godt forstaa de Medlemmers Stilling, som mene, at Loven ikke bør gives; men naar ærede Medlemmer, som stemme for Loven, og som ønske dens Udkommen, ville stemme for et eller andet af eller for alle disse Endringsforslag, kan jeg ikke forstaa deres Stilling. Jeg kan ifølge Endringsforslagene Natur i det Hele taget ikke se, hvorledes disse kunne være den saa magtpaaliggende, at de for deres Skyld vilde udflyde Loven til Fremtiden. Det væsentligste af de af Mindretallet stillede Forslag er efter min Opfattelse Forslaget under Nr. 5, hvis Vedtagelse vilde medføre, at Bemyndigelsen for Indenrigsministeren til at indbringe Undtagelser fra Næringsloven ikke vilde ophøre. Jeg tilstaa, at jeg, dersom dette eller enkelte af de andre Forslag, skulde blive vedtagne, for mit Vedkommende vil være tilbøjelig til at stemme imod hele Loven; thi naar man vil gjøre Noget overfor Kjøbstæderne, forekommer det mig, at man ikke kan gjøre Mindre, end det, der her foreligger. Hvis man endnu yderligere beskriver dette, vil det efter min Opfattelse egentlig ikke være sømmeligt eller passende overfor Kjøbstæderne at vedtage Loven. Saaledes er Flertallets Stilling, og jeg skal derfor meget anbefale det ærede Thing ikke at vedtage noget af de stillede Endringsforslag. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har stillet et Underendringsforslag, hvorom jeg ikke skal sige et eneste Ord, selv efter at den ærede Forslagsstiller har begrundet det. Det staa nemlig i en saa afgjort Modstrid med hele det foreliggende Lovforslag, at jeg holder mig overbevist om, at det umulig vil kunne blive vedtaget i dette Thing.

Formanden: Naar den ærede Ordfører betegnede det som ikke „sømmeligt“ at vedtage Loven med de omtalte Endringer, saa var dette vist ikke ment i det fulde Omfang af Ordet.

Ordføreren: Maa jeg dertil kun sige, at jeg udtrykkelig tilspøiede „efter min Opfattelse“. Naar jeg siger, at det „efter min Opfattelse“ vilde være usømmeligt, mener jeg, at jeg kun taler fra mig selv eller for mit eget Vedkommende.

Formanden: Ja, dette er egentlig ikke nogen Begrænsning; thi det er kun den nødven-

dige Forudsætning for ethvert Ord. Men jeg antager, at Børgten skulde ligge i Udviklingen og ikke i dette Ord.

Th. Nielsen: Paa Mindretallets Vegne skal jeg begrunde de Endringsforslag, som ere stillede i Betænkningen, men jeg skal forud for selve Begrundelsen af Endringsforslagene forudsætte en mere almindelig Bemærkning som Indledning, hvilket jeg er nødt til ligeoverfor den ærede Ordførers meget skarpe Udtalelse om, at han godt kunde forstaa, at de, der ikke ønskede Lovforslaget vedtaget, kunde stille Endringsforslag, men knap kunde forstaa, at de, der ønskede Lovforslagets Fremme, vilde gjøre det. Jeg hører til disse, der virkelig vilde Lovforslaget al mulig Held, og derfor har jeg heller ikke været med til at stille andre Endringsforslag end saadanne, som jeg ikke tror paa nogen mulig Maade vilde umuliggjøre Lovforslagets endelige Fremkomst; thi Mindretallet har ikke stillet andre Forslag end saadanne, som der i det andet Thing har været disse Meninger om, hvor Stemmerne have staaet lige eller været noget nær ved at staa lige, eller ogsaa saadanne, som efter min Opfattelse vel have været under Afstemning, men ikke naaet en bestemt endelig Afgjærelse. Jeg sigter navnlig til Forslaget under Nr. 5. Jeg kan hærken i det andet Things eller i den høitagede Indenrigsministers Holdning se andet end, at Lovforslaget, om end alle vore Endringsforslag vedtages, derfor godt kan blive til Lov. Skulde det vise sig, at den høitagede Minister vilde modsætte sig enkelte af dem saaledes, at han ikke vil modtage Lovforslaget, hvis de blive vedtagne, vil jeg overveie, hvad jeg saa vil gjøre, men indtil jeg hører slikt, vil jeg tillade mig at være af den modsatte Mening. Jeg skal bemærke, at det ikke er ubilligt overfor Kjøbstæderne, at vi have stillet os, som vi have; thi de stiftels Forbrugsforeninger og Arammarbejder, om hvilke der her er Tale, vilde ikke i mindste Maade være til Kjøbstædernes Skade eller i deres Disfavør. Jeg skal ogsaa hurtigt komme til at oplyse, at endog selve Kjøbstæderne ere for et af vore Endringsforslag. Jeg tror derfor ikke, at den ærede Ordfører har havt Grund til at tage denne Sag saaledes, som han har taget den, eller til at fremsføre de Ord, han har fremsført, i hvilke der næsten laa en Antydning af, at vi ikke skulde ønske dette Lovforslags Fremme. I det Hele taget staa jeg og, jeg antager ogsaa, mine Medforslagsstillere paa det

Rettelser.

- Sp. 4987, S. 14 f. o., „Ed. Hartfoorn“ læs: „Ed. Land“.
 — 5120, S. 14, „udrede“ læs: „udredede“.
 — 5161, S. 12, 21, „Evid“ læs: „Eind“.